

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

remouemus ab istis in creaturis finitate: et attribuiamus similitate vel infinitate: et dicimus qd sapia est in deo sub-

stantia: no accis: eade realiter: no distincta infinita et sum- ma: et non finita. Et ita quecuq; accipiunt ex creaturis et attribuunt ipsi deo via remotionis et eminetie et no sunt predicata quidditativa: sunt pprie attributa.

Quia dicitur iste auctor formalitatu qd daf refo ex- trinsic adueniens. Est aduertendu qd ppe et recte loquendo fm via doctoris subtilis: respectus qui est per se in pdicamento relationis ppe appellat refo. Respe- ctus vero qui sunt ex gen' relationis: appellantur habitu dines: et respectus et no ppe relationes. Cuius pro quo est notadu qd ista se hnt per ordinem: relatiu: relatio respectus et habitudo in- ter qs rones: ro relatiu est infima. Cuius oem relatiu est rela- tio vel icludit relone. relatiu. n. vltra relatione qua iclu- dit: et icludit aliqd absolutu qd denotat referri per ipfas relationes: relatio no icludit aliqd abolutu. Sicut ois rela- tio est respectus: et no ois respectus est relatio: qz relatio est re- spectus intrinsecus adueniens: qui ois ex na fundameti posito termino. Respectus autem est qddam coe: ad respectu intrinse- cus adueniente: et ex extrinsecus adueniente. Sicut ois respe- ctus est habitudo: no ois habitudo est respectus: qz iter sub- iectu et ppria passione est habitudo: et tñ no est respectus. Sicut circumscriptionis oibus relationibus: essentie diuine ad attributa est aliqua habitudo (qualis est fundameti ad fundatu) et tñ non est aliqis respectus: qz repugnat essen- tie vt essentia est ad aliqd referri. Et quo sequit qd loque- do pprie de relatione: solum respectus intrinsecus adue- niens est relatio fm viam Doc.

Pro intelligentia diuisionis qua ens diui- ditur in sba et accis. Est ad- uertendu qd sba di a substado: vel a subsistendo: itelligedo subsistere put iporari ides qd per se esse. Si accipiat sba a substado: sba no repit in deo: qa deus nulli substat: eo mo quo sba substat accis: a quo substat denotat sba pncipali. Si accipiat aut sba a subsistere: sic deus est sba. Illud aut qd sic subsistit: vel per se erigit: vno mo pot in- telligi pro eo qd per se existit: ex se et a se. Alio mo pro eo qd per se existit et ex se: sed non a se. Tertio mo pro eo qd no per se existit ex se: neq; a se: sed in alio existit. Cuius mo de est sba: qz per se existit et a se. Deus. n. est de se suus esse: et hz ee per eentia: alia aut hnt esse per participatione: et sic hnt esse ab alio: et no a se. Quia aut deus de se fit suus esse: apparet per illud Exodi. 3. ca. Qui est misit me ad vos: vbi deus denotat hoc noie esse: vt denotet qd est ipm esse et infinitu esse. Cuius modo sba di omne illud qd est p- prie in pdicamento sube incipiedo a genere gñalissimo: vsq; ad indiuidua inclusiue. Cuius aduertendu tñ qd per se existere accipit in isto scdo modo pro eo qd est per se ens: et no est in alio per inheretiam: et no accipit per se existes pro ipsa existetia actuali: vt intelligat qd quodlibet qd est per se in pdicamento sube fit per se existes tali existetia: qa quecuq; sunt per se in tali pdicamento et in alijs: abstra- hnt ab existentia actuali: et ratio est: qz ens existes est vnu per accidens: eo mo quo albedo intesa est vnu per accidens: et sicut albedo intesa no reponit in pdicamento: qz talis al- bedo intesa icludit aliqd qd est extra qd ditate eius: sic etia odm est de ente exite: vt icludit existentia. Sed per se existes qd est per se in pdicamento sube est per se ens: vt per se ens distinguit cõtra ens in alio per inheretia: qm

inherere alicui est dare esse fm qd alicui enti post simpli- citer. Quia aut nihil qd est per se in pdicamento substantie det sic esse hz qd: nihil qd est in pdicamento sube est iheres qd aut iherere fit sic dare ee fm quid enti prior: apparet de mente Doc. subt. in quolibet. q. 3. Cuius quo seqt qd qd cuq; sunt in pdicamento sube: dñr isto mo p se existere: h est per se esse. Cuius suba 3. mo capif p eo qd est ens per se: vt per se ens distinguit ens in alio: et hoc no solu p inheretia vel informatione: sed et vt ps in toto: et isto mo substā- tia no di de parte substātie integrali vel essentiali: qz ps integralis est in alio: et sicut ps essentialis. Quia ergo diui- dit ens in substantia et accis: capif substantia no primo modo: nec 3. modo: sed scdo modo.

Pro intelligentia qd sit accis e aduertē- duz qd accis vel capif p extraneo a qditate alicui: vel accipit p eo qd pñat ac- cidetali aliqd hñs esse pfectu: sic qd aduenit ei in esse cõ- plecto et pfecto. Pro mo accipit: vt plurimu: a metaphysi- cis. scdo mo accipit pphice vel logice. Pro mo accipit cõter in fallacia accis qd comittit in his quoz vnum aliquo mo extraneat ab alio. Scdo mo accipit a Por- phyrio. cap. de accis: qñ diffinit accis coe: et est illud qd adest vel abest et. Applicado ad ppositu qñ diuidit ens in substantia et accis: accipit accis. scdo mo et no pmo mo Cuius pro intelligentia distinctionis rei qd dicit a reor reris: e aduertendu qd res rata dicit res qd hz ritudine et firmi- tate: qd res est res eentie: vel exite. Et illa res in creaturis no ponit esse ab eterno in tali ritudine de mente Doc. subt. vt ps in p. di. 36. habuerit. n. creature pñe ee hz qd ab eterno: qd est esse cognitu in mete diuina: et no habue- runt aliqd vez esse exite aut essentie: qd dicitur frācti- cus et Henricus de gandauo: et sequaces istoz. Cuius aduer- tendu tñ qd res rata non distinguit a figmentis p aliqd esse veru ex natura rei essentie: aut exite: qd habuerit ab eterno ex natura rei: sed solu p hoc qd tali rei no repu- gnat esse existere et pduc ad tale ee p aliqua potentiam pductiuā. exēpli gra. hñtitas est res rata a chimera di- stincta p hoc qd hñtitat non repugnat esse existere: hz bene chimere. Et ita vera entia qcuq; sic distinguuntur a figmentis: et no p aliqd esse ex natura rei qd habuerit ab eterno. Henricum de gandauo. Et patet hoc a Sco- to in primo distin. 36. q. vñca.

Pro intelligentia diuisionis entis in ens sim- pli et in ens hz qd: est ad- uertendu qd ens simplr est ens in actu: ens fm qd est ens in potentia. Cuius pro quo notadu qd potentia e duplex: qd est potetia obiectiua: quedā subiectiua. Ens in potetia obiectiua est illud qd no est exis: hz pot esse: et est ens qd pot esse obm alicui potetie pductiue qd a cometato re. 9. meta. comen. 7. appellat res fm qd. ens in actu est illud qd hz actualē existetia in re et in effectu et dicit tale ens simplr ens. de ente in potetia obiectiua itelligit illd 9. meta. r. c. 13. Potetia et actus sunt eiusde gñis: qz illd ide in gñe i spē et i nūero: qd ee in po: post modū ee i actu. for- eni in actu no distinguit a seipso numeralr: vt ee in po: et sic po et actus no solu sunt eiusde generis: vez etia spēis et indiuidui. Cuius quo seqt qd actus corripdes potetie obie- ctive est actus exite et no actus formalis: qz illud ides qd est actus formalis. s. forma substāialis ignis: pot ee i po- tentia et in actu exite: et sic actus formalis no distinguit ens actu existetie: aut potentia obiectiua. 2. mo aliqd dicit esse i potetia qd ee i po subiectiua: et isto mo oē qd pot re- cipe aliqē actu substātiāle vel accidentalē: sic est in po- tentia subiectiua: de qua potentia locutus est Aristo. 7. meta. r. c. 8. qmā prima est ens in pura potentia. Isti po- tentie opponit actus formalis: qz quod est sic i pura po- tentia: nullū actum formalem hz: et isto modo capiēdo potentia: intellectus et quelibet potetia sensitua ee in potetia

Doc. subu. quol. q. 3.

Do. subu. in pmo. di. 36.

Sco. i pmo dist. 36. q. vñca.

7. meta. l. c. 8.

h. p. 15.

Exodi. 3.